

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Mirovni kongres.

V kratkem sešel se bode v Rimu zopet mirovni kongres, kakor se je prejšnja leta shajal v raznih mestih kakor v Londonu, Bruselji, Genfu in drugod. Sešli se bodo razni veljaki iz evropskih držav, ter se akademično razgovarjali o tem, kako bi se svetu ohranil večni mir, kako bi se človeški rod obranil krvavih vojn. Kdo ne bi pritrdil možem, ki se vedno trudijo propovedovati narodom o blaginjah miru, možem, katerih jedina želja je odpraviti vse, kar bi utegnulo kaliti mir, kar bi moglo dajati povod razprtijam mej posamičnimi narodi, iz katerih se rode vojne.

Lepa je ideja večnega miru mej narodi, vsak človekoljub bode jej pritrdil iz srca, a do nje izvršitve je pot jako dolga, skoraj bi rekli, da je ta izvršitev nedosegljiva tako absolutno, kakor jo zagovarjajo prijatelji večnega miru.

V naši dobi militarizma, ko vsa Evropa ječi in stoka pod pezo oboroženega miru, je skoraj res treba izrednega poguma, da se možje, ki neso utopisti in sanjači, ki ne stojijo v nobeni zvezi z realnim svetom, nego praktični možje in politiki po poklicu, lotijo z vso odločnostjo tako idealnega delovanja, kakor se nam kaže baš na mirovnih kongresih.

Tudi prihodnjega mirovnega kongresa v Rimu udeležili se bodo možje, ki zavzemajo v svoji domovini važna in odlična mesta, člani raznih parlamentov, poslanci raznih narodov. Angleška, Francija, Italija, Belgija, Avstro Ogerska in mnogo drugih držav poslale bodo svoje zastopnike in njih prihod bode dokaz, da v vseh teh državah je želja po ohranitvi miru ukoreninjena globoko.

Nemcev, ki tako radi in vedno poudarjajo svojo miroljubnost, menda ne bode na tem kongresu, vsaj če se sme soditi po glasovih, kakor se čitajo v nemških časopisih.

Znano je, da je vodja priprav za ta kongres in presumtivni predsednik bodočega kongresa, italijanski državnik Ruggiero Bonghi, se izjavil nedavno glede perečega uprašanja o Alzaciji in Loreni v takem zmislu, da ni ugajalo to nikakor Nemcem. Vsled tega unela se je huda polemika proti njemu

v predalih nemških listov in utegnejo nemški zastopniki bržkone vsled tega popolnoma izostati. Bonghi, ki spada mej najuplivišeje može v Italiji, izjavil se je odkrito, da se po njegovem mnenju ne da tajiti „uprašanje alzaško-lorensko“, katero se bode moralo rešiti in katero je prav za prav največ krivo neznosnih odnošajev, kateri so podobni vojnemu stanju. Bonghi rekel je, da baš Nemčija je v prvi vrsti za to odgovorna, da „alzaško-lorensko“ uprašanje kakor mora tlačiti nad dvajset let vso Evropo, ker Nemci v teku teh neso znali pridobiti moralično zase zaplenjene dežele, katere pa hote obdržati še nadalje. Bonghi je izrazil torej svoje preverjenje, da bode na vsak način to uprašanje prišlo v bodočnosti prej ali slej na dnevni red. Pristavil pa je tudi, da ne more biti naloga kongresa, da bi se pečal v katerikoli obliki s tem uprašanjem že zdaj.

To je pa bilo Nemcem dovolj, da bodo bržkone demonstrativno izostali in se ne bodo udeležili nemški odposlanci mirovnega kongresa. Sicer bi pa bilo pač vse jedno, kajti neznosnega stanja pod militarizmom vzdihujočih narodov evropskih niti najlepši akademični govori pri zeleni mizi zbranih prijateljev miru ne bodo izdatno mogli spremeniti.

Mej narodi v naši stari Evropi je še preveč nerešenih uprašanj, premnogo je še zavisti in krivice, premajhno še preverjenje, da so vsi narodi jednaki, da ima vsak pravico do obstanka, do življenja in do razvijanja na naravnih podlagah. Dokler ti prvotni nazori ne bodo prodrli baš onih narodov, ki danes stojijo na vrhuncu gospodstva, smo pač še daleč daleč od dobe večnega miru, katerega bodo tako lepo zagovarjali nekateri na mirovnem kongresu.

Državni proračun za leto 1892.

V zbornice poslancev sobotni seji predložil je finančni minister dr. Steinbach načrt finančnega zakona in državní proračun, ki je znatno neugodnejši od letošnjega.

Vse potrebščine za 1892 je 584.620.378 gld.
pokritja 585.238.262 „
prebitka torej 617.884 gld.

dočim je 1891. l. bilo potrebnih 564.879.027 gld.
pokritja 568.375.521 „

prebitka pa 3.522.494 gld.

Dasi se je torej pokritje za 1892. l. zvišalo za skoro celih 17 milijonov (16.862.741 gld.) narastle so tudi potrebščine tako silno, da je prebitek minimalen in je državnega gospodarstva raznoveseje, katero je bivši minister pl. Dunajevski s tolikim naporom dosegel, že skoro na meji negotovosti.

Prememba v proračunu nastala je večinoma vsled izdatkov, ki so se pomnožila za skoro celih 20 milijonov (19.767.035 gld.) Mej temi je jedna prvih točk tostranski prispevek k skupnim zadevam. V tem prispevku, določenem na 3.035.734 gld., pokrite so vojnega ministra nove zahteve, katere pa morajo seveda odobriti še delegacije.

Deželnoobrambenega ministerstva potrebščina zvišala se je za 942.627 gld. Večina tega zneska spada na deželno brambo, in sicer se je za orežne vaje proračunilo 435.639 gld. več, za zgradbo in razširjenje strelišč 133.800 gld. Za žandarmerijo treba 146.701 gld. več.

Tudi naučno ministerstvo potrebuje 496.146 gld. več, in sicer: za visoke šole 15.315 gld., za srednje šole 234.905 gld., za obrtna izobraževališča 123.747 gld., za ljudske šole 32.954 gld. Mej izdatki za srednje šole nahajamo: 40.000 gld. za gimnazijo na Dunaji (IV. okraj), 60.000 gld. za gimnazijo v Dolenjem Meidlingu in Przemyslu, 40.000 gld. za prvo nemško višjo realko v Pragi, torej ga skoro ni upanja, da bi le mala kapljica prilezla do nas.

V justičnem ministerstvu kaže se za 581.565 gld. večja potrebščina, to pa največ zaradi novih zgradb justičnih poslopij v Dunajskem Novem Mestu, v Gradci, v Ogerskem Hradišči in v Lvovu. O Ljubljani, kjer bi novo sodiško poslopje tako živo potrebovali, kakor riba vodo, ni niti govora.

V finančnem ministerstvu ni bistvene izpremembe. Za pomnožitev finančne straže narasla je potrebščina za 175.447 gld., to pa zaradi tega, ker se je na Dunaji užitinska črta razširila in je treba več moštva in pa zaradi Bukovine, kjer je mejo strožje stražiti. Potrebščina za davkarije zvišala se je za 134.570 gld., v prvi vrsti zaradi tega, ker

LISTEK.

Elegija.

(Spomin na dan 26. sept. 1891.)

Jutna rosa lepó blesti se po travi zeleni,
Kakor da toči solzé videti zemlja je vsa.
Tožno je slišati šum, tihotni šum dobov stoletnih,
Listje zvenelo šumljá, vetrič je giblje lahuó.
Kakšen ima to pomen? Kje? Ni li to pesem popotna?
Ali je vzdihljajev glas? Žalosti grenke odmev?
Bridkih je vzdihljajev glas, kipečih iz src togujočih;
Žalosti grenke odmev, ki ima v srcih svoj stan.
Vrsta pobožnih ljudij pomalem naprej se pomiče,
Vsakega žalost tišči, mnogim so solzne oči.
Čuti molitve je glas, širéč se pobožno iz vrste;
Molijo dobri ljudje duši za pókoj in mir.
Srca pretresa zeló prežalosten glas „miserere“,
Resno nam oznanjujoč, da i nam bliža se smrt.
Zvonovi žalostno pojó. Zakaj bi veselo?
Žalosten to je prizor, žalosti spremlja ga glas.
Božja se služba končá, iz cerkve gre ljudstvo pobožno,
Ide iz cerkve na hrib; dom je za mrtve na njem.
Ljudstvo pobožno kleči, duhovnika molita vneto,

Krsta se v jamo spusti, mótika tožno zvenči;
Enkrat zasliši se še glasno: „Requiescat in pace!“
Tiha tihota potem. Žalemu djanju je kraj.
Kakšen je smrtnik to bil in čije smo spremili truple?
Bil li je to bogatin, ali inače veljak?
Ni bogatin, ne veljak; to pravi bil biser je ženstva,
Kakeršni redki sedaj kitijo kmétiški dom.
Skromna, ponižna nad vse, a delavna bolj nego mravlja,
Materam znanam izgled, mati uzornih otrok,
Vrljih uzornih otrok, gorečih čestiteljev Slave,
Vnetih za dragi svoj dom, vnetih za mili svoj rod.
— Bratje in sestra, nikdar vas ne tlačí gadna nezloga,
Venec mirú vas ovij, bodi neznan vam razpor,
Sreča vam vsakemu dar podeli, podeli v obilji,
Blagoslov spremljaj z nebes vedno opravek vam vsak!
Prošnje goreče so to presilno trpečega srca,
Srca ljubečega vse, kar je zemljanom v korist.
Srca, katero želi vso srečo vesoljnemu svetu,
Srečo nesrečnim ljudem; daj jim brezkončni jo Bog! —
Njena dva sina skrbno s peresom si spletata venec,
Brižno za narod skrbéč, knjige pišoč mu v pouk.
Venec ta tebi bo čast, po smrti bo čest mnogoletna.

Dičil dostojno te bo, saj si mu bila izvor,
Tvoje preblogo srcé so kitile razne vrline,
Kakor, — ko pride pomlad — rožice kitijo vrt,
Mati, počivaj sladkó, ne daleč od vrlega sina,
Kakor že njemu več let kiti grob sestra lepó,
Kitila tebi takó bode ga hčérka ljubljénka,
Da se ohrani spomin tebe in tvojih vrlin.

Božidar Flegerič.

Prvi kljunač.

Humoreska. Spisal Cucurbitarius.

„Pustite že vender jedenkrat tisto Vašo politiko, tiste Vaše župane in večne pritožbe, pa govorimo kaj družega!“

„Kaj bi pa Ti najrajši slišal — zopet o lovu, kaj ne? Nemaš dovolj, če hodiš ves Božji dan po gozdu in iščeš zaman tistih Tvojih kljunačev — še v krčmi bi rad lovil z jezikom — o ti lovci!“

„Ne norčujte se z menoj — jedli bi ga pa vender radi, kljunača, ha, ha! naj bo no, jutri ga dobite.“

„Od kod pa?“

„Jaz Vam ga bom prinesel.“

„Kako to, saj jih še tukaj ni.“

„To je moja briga, jutri ga imate.“

se hoče pomnožiti število kontrolorjev in zvišati adjute. Trgovinsko ministerstvo kaže tudi znatno večjo potrebnost. A vsote, proračunjene za železniški obrat, smejo se prištevati takozvanim „durchlaufende Posten“, vsaj večinoma so takega značaja. V poštah pa je vzeti zvišanje potrebnosti poštnega in brzojavnega zavoda za 1.776.500 gld. V tej vsoti tiči eden milijon za že jako potrebno zboljšanje plač poštaih uradnikov, katerih je sicer veliko število, a se jim bode eden milijon vender-le poznal. Mnogo treba pa za investicije, za nove zgradbe, za telegrafe, telefone itd.

Proračun za subvencije in občila je jako močno obremenil državni zaklad. Avstrijski Lloyd dobi namreč 2.485.000 gld., Dunajsko parobrodsko društvo 250.000 gld. subvencije, obe družbi pa vrhu tega 750.000 gld. brezobrestnega predujma.

Izmej raznih družih točk, vidimo pri užitnini manjše pokritje. Davek na vino in mošt bode sicer 897.000 gld., davek na pivo 500.000 gld., davek na sladkor 20.000 gld., davek na mineralno olje pa 400.000 gld. več donušal, nasproti pa se zniža davek od mesa in klavne živine za 320.000 gld., od družih v proračun ne posebno naštetih predmetov za 1.731.000 gld. in od zakupa užitnin v zaprtih mestih za 439.800 gld. To so gmotni neugodni nasledki Velikega Dunaja.

Na podlagi uspeha poslednjega leta proračunilo se je dalje, da bode tabačni monopol 744.800 gld., solni monopol 158.021 gld. več vrgel in da se bodo pristojbine o pravnih kupčijah pomnožile za 1.592.140 gld. Zanimivo je to, da je mala loterija začela hoditi rakovo pot. Odkar so loterijske dobitke obdačili, se je vender ljudem strast ohladila in proračun male loterije kaže za 599.000 gld. menj. Tudi mitnice kažejo za 421.000 gld. menj. pokritja, ker so se odpravile mitnice „Wiener Linienmauthen“. Veliki Dunaj prouzročil je tudi svoje posledice.

Primerjamo li proračun za 1891 in za 1892. leto, uverimo se hitro, da je poslednji skoro za pet milijonov neugodnejši. Sploh finančni položaj ni cveče, a tudi biti ne more, kakor je finančni minister to sam naglašal, dokler se sedanji politički položaj ne izpremeni. Ravnoesje v državnem gospodarstvu bode vedno na zibeži, dokler bode finančni minister v državni blagajnici vedno čutil vojnega ministra roko. Ravnoesje se more obdržati, ker le pod tem pogojem bode možno uravnati valuto. A k temu treba trdega večletnega dela in premagovanja samega sebe, sicer se nov primankljaj ne bode dal preprečiti.

Tem povodom se pač mora finančnemu ministru priznati, da je njegovo izvestje bilo jasno, temeljito in v pristnih barvah. On ni olepšaval položaja, ampak pokazal situacijo v vsej njeni opasnosti. Ta odkritosrčnost je dokaj vredna, žal da bodo Steinbachove besede kmalu pozabljene.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. oktobra.

Državni zbor.

V torek poročal je državnemu zboru poslanec dr. Kathrein o vladni predlogi, da se nakloni ne-

„Kaj velja da ne?“

„Deset steklenic pristnega šampanjca.“

„Dobro, sem roko, pa udari — zdaj pa le hodi domov, pa ne pij več, da se Ti jutri ne bo roka tresla!“

Gospod Božidar, mlad, krepek lovec, seže po svoj klobuk, katerega je kitilo še par peresc od zadnjega lanskega kljunača, ter odide iz krčme, popolnoma si svest svoje zmage.

Ostali gostje, mladi in stari gospodje, nekaterniki tudi lovci, so nadaljevali svojo zabavo, vendar se pogovor ni več sukal o politiki, pač pa so se smejali ter razmotrivali uprašanje, kako bo tek el sladki šampanjec, ko bo gospod Božidar prišel prazen z lova.

Bilo je jeseni. Par dnij je bilo deževalo in postajalo je hladnejše. Tako vreme prinese kljunače, kakor trdijo stari lovci. Vender je bilo še malo prezgodaj in nikdo se ni upal misliti, da bi kljunači že bili tu. Se ve, te lepe tice ne pošiljajo svojih vizitnic raznovrstnim lovcem, ti jih morajo najti. Gospod Božidar pa se je držal lovskega pregovora:

Ein Jäger unverdrossen
Hat manches Wild geschossen.

katerim po povodnjah in drugih elementarnih ne-
zgodah krajev oškodovanim stanovnikom državna
podpora. Ta predlog, kateri se dostaje tudi sod-
nega okraja novomeškega in krškega priporočal je
poslanec Šuklje prav toplo. Zbornica vsprejela je
vse predloge brez ugovora. — V proračunskem
odseku govoril je finančni minister dr. Steinbach o
stavljnem predlogu, da se skrajša budgetna debata
in obljubil, da bode odslej naprej finančno minister-
stvo pazilo na to, da se bode državni proračun
predlagal zbornici vselej pravočasno, to je o taki
dobi, da bode mogla zbornica dognati proračunsko
razpravo še pred začetkom novega leta, za katero
velja proračun. Odsek vzel je to izjavo z zadošče-
njem na znanje.

Deželnoobrambena konjica.

Iz vojaških krogov se čuje, da namerja vojno
ministerstvo pomnožiti tudi deželnoobrambeno konjico
in sicer jo kani blizu tako organizovati, kakor je
organizovana ogerska honvedska konjica. Vsak de-
želnoobrambeni polk konjice, ki šteje sedaj samo
štiri eskadroni, pomnožil se bode za dve eskadroni,
vkupe bodemo torej imeli 12 eskadronov več. To
sicer ni baš veliko, ali brez stroškov vender ne
pojde, in troški v vojaške namene rasejo tako ra-
pidno, da jih kmalu ne bode mogoče pokriti.

Iz ogerske magnatske zbornice.

Vladna predloga o poddržavljenji in o reformi
politiške uprave, od katere je rešil grof Szapary
samo dva paragrafa, prišla je zdaj v magnatski
zbornici v razpravo. V odseku že oglašali so se
celo najboljši pristaši vlade v protivnem zmislu.
Grof Szapary rotli je odsek, naj vsprejme vladno
predlogo brez vsakega popravka, samo da je ne
bode treba znova predlagati poslanski zbornici in
obetal, da bode vladala ozirala se na vse želje, ka-
tere bi se izrekle o različnih dodatkih k zakonu,
kateri se bodo izdelali in uveljavili v upravnem pod-
ročji vlade. Odsek vsprejel je naposled predlogo, a
brez hudih debat vender ne bo niti razprava v
magnatski zbornici.

Vnanje države.

Srbska skupščina.

Ministerski svet je ukrenil sklicati narodno
skupščino na dan 13. novembra in določile so se
tudi vladne predloge za to zasedanje. — Lani skle-
njena reforma okrožnih zastopov uveljavila se je
zdaj. Novi zastopi začeli so pred kratkim poslovati.
Delokrog jim je po priliki takšen, kakor na pr.
okrajnim zastopom na Stajerskem. Prvi dan, ko so
bili zastopi sestavljeni, odposlali so adrese udanosti
kralju Aleksandru, na kar se je po nalogu regentov
zahvalil ministerski predsednik.

Giers in Rudini.

Ves politički svet obrača poglede svoje na jug,
v Italijo, kjer se zdaj mudi kralj Karol rumunski
in ruski minister vnanjih zadev Giers. S kraljem
italijanskim prišel je v Monzo tudi ministerski
predsednik Rudini, a došli so — seveda slučajno!
— tudi italijanski veleposlanik v Parizu, general
Menabrea in avstrijski veleposlanik v Rimu grof
Nigra. — Včeraj šel je marki Rudini, spremljan
od obeh poslanikov v Monzo, da se posvetuje s
kraljem. Danes prišel bode pa v Mozo Giers, ka-
tere ga spremlja ruski veleposlanik v Rimu Vlangali.
Že pred odhodom iz Rima imela sta marki Rudini
in Vlangali dolga posvetovanja. — Italijanski listi
molče o namenu tega poseta kakor grob, a da ni
brez pomena, razvidi se iz velike pozornosti, ki jo
obračajo povsod na ta obisk.

Razmere v Švici.

Iz kantona Tessina in sicer iz mesteca Men-
trio se javlja, da so v nedeljo po noči trije dobro
znani konservativci umorili zavratno ondotonega le-
karja Buzzija, ki je bil znan liberalen agitator. Kon-
servativni morilci utekli so preko meje v Ita-

in je hotel s tem pokazati, da njegovi prijatelji
nemajo prav, ko se iz njega norčujejo.

Prav blizu mesta Č, kjer je bil gospod Boži-
dar nastanjen kot uradnik, se razteza proti zahodu
gozd, ki je prav ustvarjen za kljunače. Sicer je
jako težavno hoditi skozi gosto trnje in tudi čisto-
krat nemogoče streljati, ko se kljunač dvigne, a
lovca to ne briga nič, tu je lov hazard, in ako se
posreči lovcu, da vkljub vsem težavam vender le
dobi zaželjeno tico, ga tem bolj veseli.

Po tem gozdu vidimo drugi dan korakati go-
spoda Božidara s svojim zvestim pa tudi dobrim
psom. Dan ni bil neugoden, pravo vreme za klju-
nače. Neka sladka nada polotila se je našega lovca.
Z neverjetno vstrpnostjo pustil je grm za grmom
za seboj, prehodil že skoro celi gozd — nič in
zopet nič. Pes pa gleda svojega gospodarja, gospo-
dar svojega psa.

„Karo, kaj bo to? Boš plačal šampanjca? Ne,
ne, sramota bi bila za oba — le naprej!“

Od hribca, kamor je gospod Božidar dospel,
se je že videla prijazna vas D.

Stolpa prelepe cerkvice sta štrlela v megleno
nebo in glas zvonov se je razlegal po okolici.

(Konec prih.)

lijo. — Ta umor svedoči, da se pacifikacija nemir-
nega kantona Tessina, kakor je poskusila lani
vlada švicarski, ni posrečila in bati se je, da bodo
nastali zopet resni nemiri, kajti razmerje mej kle-
rikalci in liberalci je skrajno napeto.

Württembergsko ministerstvo.

Po smrti kralja Karla zasel je württenberški
prestol njegov netjak princ Viljem. Novi kralj je
zelo popularen, akopram je precej iskren prijatelj
pruski nadvladi v Nemčiji. Dosedanji ministri dali
so vsi — kakor je to o takih prilikah običajno —
svojo ostavko, katero je pa kralj Viljem s primerno
laskavimi izrazi priznanja za dosedanje delovanje
odklonil, izimši ostavko finančnega ministra dr. pl.
Rennerja, ki je že zelo star in že delj časa nevarno
bolan.

Nemiri v Montevideu.

V južno ameriški rebubliki Paragvaj in sicer
v Montevideu nastali so te dni nemiri, katere je
vojaštvo hitro udušilo. Ubityh je pa bilo mnogo
upornikov in tudi nekaj vojakov. Tudi v mestecu
La Union bili so resni izgredi. To priča jasno, da
so v onih krajih kaj čudne razmere sicer bi se
ustanki ne ponavljali takorekoč dan na dan.

Dopisi.

Iz Vinice 10. oktobra. [Izv. dopis.] Vesel
čas za Belokranjca je nastopil, ko preša sladko
vinsko kapljico. Letina za vino in žito je le srednja,
akoravno je kazalo sprva prav dobro. No, pa letino
naj opisuje drugi, jaz sem se danes namenil neko-
liko opisati takajšnje društveno življenje. Na-
sprotno letini kazalo je sedaj jեսeni društveno živ-
ljenje slabo. Pričetkom osnovanja narodne čitalnice
na Vinici besedičil je nek nemškutarček, da nevedise-
kdo snuje na Vinici neko malo čitalnico. Mislilo se
je torej, da bode slaba žetev za narodno čitalnico,
a hvala Bogu; da je bilo govorjenje krivega pro-
roka lažljivo, kajti naša čitalnica ima preko 35
članov. Gotovo lepo število za kratek čas njenega
življenja. Da pa ima tudi zdrave moči, pokazala je
takoj prvi dan svojeg poroda.

Gotovo je vsem onim, kateri so se otvor-
jenja udeležili, še dobro v spominu 28. dan junija.
Pa kako bi tudi ne bil, saj Vinica še nikdar kaj
takega ni doživela. Že v jutro rano, ko je pobožno
ljudstvo hitelo k božji službi, popraševalo je rado-
vedno staro in mlado, kaj da značijo tolike troboj-
nice raz streho. No, popoldne pa je vsak zvedel
ta tajni znak, ko se ob 3. uri mej pokaujem topičev
pripelje vsa najodličnejša gospóda v okrašenih ko-
čijah iz Črnomlja in okolice s Črnomaljsko mestno
godbo na čelu. Pod slavolokom pa je pričakala in
pozdravila čitalnica došle goste. Z godbo in z živio-
klici korakala so potem društva pred gostilno k
„Školniku.“ Od tu odrinejo potem vsa društva z
godbo na kolpski most pozdravit in vsprejet Hr-
vate. Na sredini mosta, — kjer meji Kolpa Hrvat-
sko od Kranjske pozdravijo poredoma slovenska
društva brate Hrvate. Velečastiti gospod Josip Nežič,
župnik sosedne župnije Bosiljevo, pozdravi brate
Slovence, proseč, naj jih vzamemo v svojo sredino,
da se tudi Hrvatje radujejo napredka, katerega
bode čitalnice nam in njim prinašala.

Po dokončanem govoru zaigra godba „Najprej
zastava slave“, Slovenec pa koraka s Hrvatom na
kegljišče, od tu pa v čitalniške prostore, kjer je
bila šaljiva družba.

Ob 9. uri bil jo mirozov po Vinici in mej
mirozovom priredil je g. učitelj Josip Reich ume-
talen ogenj na griči Vešenik.

Nazaj v čitalnico dospevši orila je slovenska
in hrvatska pesem; gospod Šetina predstavljaj nam
je komičen prizor „Influenca“ g. Stefančič pa de-
klamoval „Jeftejevo prisego“. Vrhunec vsej slavnosti
pa je bil slavnostni govor velečastitega go-
spoda župnika Josipa Nežiča. Z gorečo svojo besedo
očaral je vse poslušalce. V hvaležni spomin in v
srčno zahvalo poda s krepkimi besedami pred-
sednik narodne čitalnice na Vinici gosp. nadučitelj
Lovšin slavnostnemu govorniku bršljanov venec, dva
gospoda pa v tem trenutku vzdigneta g. župnika,
ter ga mej slavklici nosita po dvorani. — Hrvatski
župnik nam je pa tudi pokazal, da hrvatsko sve-
čeništvo živi za narod in deluje za narodno omiko
in blagostanje ne le samo hrvatske nego tudi za
nas Slovenec.

Okolu polnoči zaigra godba poskočne komade
ia gospod baron Salles otvori ples, kateri je trajal
do rane jutra.

Upajmo in nadejajmo se, da bode naša čital-
nica še mnogo takih slavnostij priredila, in ako-
ravno je pričetkom bila le čitalnička nazvana, bode
vender tudi oni nemčurček priznavati moral, da je
močna in vse časti vredna čitalnica. Medvedov.

Občni zbor „Glasbene Matice“

dne 10. oktobra 1891.

Svoj redni občni zbor imela je „Glasbena Matica“ preteklo soboto, kakor smo že poročali na kratko. Zbralo se je v društvenih prostorih v Knježem dvorcu primerno število članov, katere je pozdravil društveni predsednik g. Fran Ravnihar s kratkimi besedami takole:

„Slavni občni zbor! V raznih krajih mile nam Slovenije slišali so se v poletinski sezoni o priliki osnove kakšnega pevskega društva ali pri kaki drugi slavnosti naušeni govori, poudarjajoči veliko važnost narodnega petja in glasbe za kulturni razvoj naroda našega, za probujenje narodne zavesti. Ko bi iz teh govorov posnel le nekatere stavke, splel bi si krasen šopek govorniških črtic in gotovo vem, da bi Vam segel z njimi do dna duše. Ker pa tudi vem, da v vaših srcih plamté iste misli, da se vsi z menoj vred ne umaknete za las od svojih idealnih nazorov, ne gledé niti na levo, niti na desno, Vas s temi premišljevanji ne bom dalje mučil, temveč bom le na kratko omenil, da je ves slovenski svet z velikim veseljem pozdravil osnovo samostojnega moškega pevskega zbora v okviru „Glasbene Matice“. Vsprejmite klic „Čast in hvala odličnim osnovateljem“; naj Vas spremi tolpa želja, da ta zbor процvita in se uspe do one višine, do katere so se z njim uspele naše nade.“

Že za letošnji zimski čas imate lepo priliko odzvati se na častno vabilo naše čitalnice, matere vseh narodnih društev, še večjo nalogo pa bode imeli prihodnje poluletje, če se otvori deželna razstava. — Tu omenim tudi našega učnega zavoda, ki se širi in širi, da nam je dela čez glavo, in to v klub vsem težavam in nedostatom, ki se nam skoraj z vsakim korakom stavijo nasproti. Zahvaliti se je za ta napredek seveda v prvi vrsti našemu vrlemu odboru, našemu učitelstvu in učenecem samim, ki se vsi složno in vzajemno podpirajo. Naš zavod in naše društvo je res v čast Slovence, dokaz temu je neštivilno dopisovanje in želje, katerim vsem ustrezati je skoraj nemogoče. Ne smem zamolčati, da gre našemu časnikarstvu najtoplejša zahvala za toliko ljubeznivost, s katero je v svoje predale prevzelo vse naše izjave. Druge podrobnosti slišali bode iz poročil tajnika — blagajnika.

Vas pa, prečastita moja gospoda, koncem svojega nagovora srčno pozdravljam, do srečnega svidenja v prihodnjem letu. Na zdravje!

Nato prečital je tajnik g. Josip Paternoster nastopno:

Poročilo tajnika o delovanju „Glasbene Matice“ odbora za leto 1890/91.

Pri zadnjem občnem zboru dne 16. oktobra 1890. leta voljeni so bili v odbor „Glasbene Matice“ nastopno imenovani gospodje:

A. V Ljubljani bivaajoči: Ravnihar Fran (predsednikom), dr. vitez Bleiweiss Karol, Drenik Frančišek, dr. Ferjančič Andrej, Foerster Anton, Krulec Ivan, dr. Majaron Danilo, Noll Josip, Paternoster Josip, Svetek Anton, Valenta Vojteh, Vencajz Ivan in Žumer Andrej.

B. Zunaj Ljubljane bivaajoči: Fajgelj Danilo, Gregorčič Simon, Starec Anton, Šušteršič Frančišek in Žirovnik Janko.

Novoizvoljeni odbor konstituval se je v seji dne 25. oktobra 1891 nastopno: Podpredsednikom je bil izvoljen g. dr. vitez Bleiweiss, tajnikom g. Paternoster, blagajnikom g. Krulec, šolskim nadzornikom g. Vencajz in knjižničarjem g. Gerbič.

V artistski odsek izvoljeni so bili gospodje: Gerbič, Noll, Svetek, Valenta, Vencajz, v šolski odsek pa gospodje Vencajz in učitelji.

Že v svojem lanskem poročilu omenil sem, da je odbor sklenil praznovati primernim načinom tristoletnico smrti našega rojaka in izbornega glasbenika na cerkvenem polji Jakopa Gallusa in sicer 18. julija 1891 leta, katerega dne je po prvotnem poročilu imenovani skladatelj pred 300 leti preminol, prirediti v stolni cerkvi od njega zloženi „requiem“, in na večer slovesen koncert, pri katerem bi se pele le Gallusove, in sicer z večine cerkvene skladbe, kojih je mnogo na razpolago.

Gospod Josip Mantuani dognal je po večletnem trudopolnem raziskovanju po arhivih raznih domačih in tujih dežel, da je J. Gallus umrl 1. 1591. dne 12. a ne 18. julija, kakor se je sprva trdilo, da je bil istinito rodem Kranjec, in da je zložil premnogo zanimivih posvetnih in cerkvenih glasbotvorov, med

njimi nad 16 maš, katere je on sam zasledil. Rokopis jedne teh maš „Elizabeth Zachariae“ našel se je tekom leta v Ljubljanski licealni knjižnici; ker je bil pisan v stari menzuvalni notni pisavi, preložila sta ga gg. Foerster in Hofmeister na moderne ključe in tako preustrojila sedanjim pevskim potrebam primerno.

To mašo pelo je nad 50 pevskih sil dne 12. julija t. l. pod vodstvom spretnega stolnega organista g. Foersterja v stolni cerkvi tako izborna, da se je vse navzočno občinstvo kar divilo mogočnim akordom te nenavadne skladbe. Za ulogo pri ofertoriji pela se je isto tako precizno kakor maša, tudi Gallusova skladba „Ladate dominum in sanctis ejus“.

Odbor „Glasbene Matice“ šteje si torej v dolžnost, gg. Foersterju in Hofmeisteru za njihov trud, ki sta ga imela s preustrojbjo skladbe, z dolgotrajnim vežbanjem pevcev za to zelo težavno in vsled največje vstrajnosti pevcev in pevovodje tako dovršeno peto mašo, izreči v današnjem občnem zboru istinito zaslužno pohvalo in isto tako tudi vsem onim gospd. pevkam in gg. pevcem, ki so se posvetili tej težavni in tako častno rešeni nalogi.

Nameravani koncert bi pa moral odpasti, ker je odbor, uvažuje, da je vežbanje pevcev v poletnem času pri neznosni vročini zelo mučno delo, sklenil istega prirediti še le konci t. l., toda le tedaj, ako mu bode g. Mantuani dal na razpolago za to potrebne Gallusove skladbe. (Dalje prih.)

Slovenskim pevcem v Ljubljani v pomislek!

Mnogo let so delovali pevski zbori v Ljubljani in v drugih večjih krajih po Slovenskem za razna društva, s petjem pospešujoč tako društveno življenje. —

Povzdignili so pesem slovensko na lepo stopinjo in pridobili si mnogo zaslug za nje razvoj. — Toda petje so negovali vender le v prvi vrsti v korist društvom in za zabavo in pri tem jih ni vodila glavna misel ta, da bi dvignili petje do one stopinje, katera bi bila primerna slovenskemu pevskega narodu. Čast narodova pa zahteva, da ne podrejamo več petja drugim nameram, marveč da je negujemo kot umetnost, umetniški dostojno. —

Pondarjalo se je to že pred leti, ali ostalo je vse pri starem. Osobito v Ljubljani bilo je težko ločiti se od zastarelih in tako rekoč že vkoreninjen običajev.

Minolo leto so pa vender uvideli nekateri rodoljubi potrebo, da se ustanovi nov pevski zbor in ustanovili so ga kot docelni del „Glasbene Matice“, prvega slovenskega zavoda te stroke. — Novemu zboru je namen gojiti izključivo umetnostno, akademsko-pevski dostojno petje.

Z veseljem pozdravili so vsi naobraženi rodoljubi napredni ta korak in mnogo jih je pristopilo zboru. — A vender se je pokazala v nekaterih krogih mržja tudi do prvega zbora, in zakaj? Pravih vzrokov ni. Razdružil se je sicer čitalniški pevski zbor ki je mnogo let častno vršil svojo nalogo in ki je, kar se mu more priznati, v resnici na slovenskem največ storil za povzdigo lepega petja. Neposredni povod razdruženju zamogel je pač vzbuditi nekako nevoljo v pevcih — toda to ne more in ne sme biti vzrok, da ne bi pristopili pevci prvemu zboru. —

Namen vsacega pravega rodoljuba mora biti: delovati za ves slovenski narod in njega napredek ne pa samo za posamezna društva ali posamezne sloje. Tega vzvišenega idejla prijel se je Matični zbor, želeč napredovati v umetnostnem petju do one popolnosti, ki je primerna nadarjenemu narodu slovenskemu.

Zato ne sme niti eden rodoljub odtegniti svoje pomoči, da doseže zbor svoj namen in nečastno je za vsakega naobraženca, ako odteguje svojo pomoč nezavisnemu društvu le zato, ker se čuti, da je žaljen od koga drugega z novim zborom v nikaki zvezi stoječega človeka.

Nahajajo se tudi še pevci misleči: Storil sem že dovolj za narodno stvar, sedaj naj delajo drugi. Tako ne gre! — Vsak pravi rodoljub posvetiti mora vse svoje moči prosveti narodovi, kajti vsak je dolžan, ako ima res pošteno voljo in pravo srce za narodni napredek, storiti zanj karkoli mu je mogoče in kar je potrebno. Z lepim vzgledom mora uplivati na mlajše svoje tovariše, da vzbudi

v njih ono gorečnost in ljubezen do plodonosnega delovanja, katero je bilo v prejšnji dobi in je še sedaj polno njegovo srce. Nijeden narod ne more dospeti do popolnosti, ako ne delujejo za to vsi njegovi sinovi vstrajno, zložno in z radostjo. —

Sram bi nas moralo biti, ako bi nas v središču Slovenije presegli v dovršenosti umetniškega petja nasprotniki naši. In to se lahko zgodi — kajti oni, priznati jim moramo, se ne strašijo dela, če tudi nemajo toliko moči in sposobnosti, in vzajemno tekmujejo kdo izmed njih bode več storil: Le pogledimo jih, kako hite filharmonci stari in mladi v novi svoj dom. In mi?

Zaradi malenkosti se razdružujemo in zaviramo plodonosno delovanje, podrejšajoč občni napredek narodov neopravičeni mržnji ali brezkriznosti. —

Zdramimo se torej! Vsi naobroženi pevci naj se pridružijo pevskega zbora Glasbene Matice in naj pomorejo, da pokažemo kaj znamo in kako visoko se zamoramo popeti v umetnosti. Proč z vsemi pomisliki — in geslo naše naj bo složno delovati za prosveto narodevo, da mu priborimo čast in poštenje kakoršno zasluži. —

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za razširjenje šolskega poslopja v Stranica, v okraji konjiškem, 100 gld.

— (Premembe prisodiščih.) Poleg včeraj naznanjenih imenovani so po justičnem ministru: Svetniškimi tajnikom pri okrožnem sodišču v Celji okr. sodnik v Šoštanju g. dr. Amon Žhuber pl. Okrog; okrajnim sodnikom v Šoštanju pristav okr. sodišča v Ptujem g. Jos. Mihelič; pristavom pri okrožnem sodišču v Celji pristav okr. sodišča v Slov. Bistrici g. Ferd. Sokol pl. Reno; sodniškimi pristavi avskultanti g. dr. R. Paltan za Slov. Bistrico, J. Erhartič za Gornji grad. Prestavljeni so: Okr. sod. pristavi gg. dr. V. Wagner iz Trbiža v Beljak, J. Starič iz Litije v Kranj, Fr. Drešnik iz Sv. Mohorja v Trbižu in Guido Visconti iz Metlike v Ptui.

— („Glasbene Matice“ odbor,) ki je bil voljen v zadnjem občnem zboru, imel je včeraj svojo prvo sejo in se je konstituiral. V občnem zboru bil je voljen z vsklikom predsednikom g. Fr. Ravnihar, za odbornike pa gg. Drenik Fran, dr. Ferjančič Andr., Foerster Anton, Krulec Ivan, dr. Majaron Danilo, Noll Josip, Paternoster Josip, dr. Požar Lovro, Svetek Anton, Valenta Vojteh, Vencajz Ivan, Žumer Andr. Vnanji odborniki so: gg. Fajgel Danilo, Gregorčič Simon, Starec Anton, Šušteršič Fr., Žirovnik Janko. V včerajšnji seji bil je voljen g. Paternoster Josip tajnikom, g. Krulec Ivan blagajnikom, g. svetnik Vencajz Ivan šolskim nadzornikom in g. dr. Požar Lovro arhivarjem. Dalje so se volili tudi posamični odbori odseki.

— (Iz pisarnice „Dramatičnega društva.) „Dramatično društvo“ sklenilo je pogodbo s slavnim skladateljem opere: „Cavalleria rusticana“. Vsled te pogodbe zavezala sta se skladatelj Pietro Mascagni in založnik Edoardo Sonzogno, zastopana po dr. O. F. Erichu, da sme opero „Cavalleria rusticana“ dajati jedino le „Dramatično društvo“, katero je kupilo izključno pravico, da sme le ono predstavljati rečeno opero v mestu Ljubljani. Partitura in orkestralni glasovi so že na potu iz Milana v Ljubljano. S to pogodbo je seveda spojena znatna gmotna žrtva, toda pomisliti je treba, da se je s tem storil tudi znaten napredek v razvoju slovenskega gledališča. Libreto je skrbno in izvrstno preložil naš pesnik, gospod Anton Funtek, kateri je Dramatičnemu društvu kot libretist s svojim sodelovanjem nemala podpora. Ako se pokaže potreba izdaje slovenskega prevoda, bode se tudi za njo skrbelo pravočasno.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) piše se iz Barkovlj pri Trstu: „V verskem oziru se ne moremo ponášati s tujim življenjem na Greti: Vera postaja tu deveta briga, in 13letni otroci preklinjajo tu (v ital. jeziku) grozne kletvice, o katerih se ostalim Slovincem niti sanjati ne more. — Zato hočemo tudi tu delovati v zmislju družbe sv. Cirila in Metoda, skrbéce za vero in rod. Že se gradi ondi hiša, v kateri bodi naš otroški vrt. Otvorili pa bomo ta vrtec na cesaričin dan, 19. novembra t. l. — če Bog da. Mi v Rojano prišli smo — hvala Bogu — do miru, od-

kar je nastopil tu mesto voditelja našemu vrtecu g. Miha Kamušiči.

— (Merosodni urad v Ljubljani.) Gledé naše notice o poslovanji merosodnega urada v Ljubljani naprošeni smo popraviti jo v toliko, da posluje merosodnik redno v torek, sredo, četrtek in petek in to od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

— (Iz železniškega vagona padel) je vsled neprevidnosti predvčeranjem na Ljubljanski postaji 15 letni gimnazijalec Jožef Widmayer iz Ljubljane, pripeljavši se z gorenjskim vlakom. Odprl je vrata in stopil na stopnico, predno je vlak še ustavil popolnoma. Zgubivši ravnotežje, padel je doli in obležal brez zavesti. Razun vnanjih poškodb pretresel si je tudi možjane in so ga morali prenesti v stanovanje njegove matere.

— (Za lovce.) Že več tednov se je govorilo, da se klati po šumah mej Stepansko ravnino in Dolenjsko cesto divja svinja. Govorica pa ni hotela prav mej svet, ker so vsi, katerim je svinja v koruzo uhajala, molčali in si mislili veliki kos pečenke zase pridobiti. Ali svinja ni zajec, odnašala je predrobni svinec in le postala še bolj previdna. Odkar je pa koruza z njiv pri gozdu minula, morala je žival dalje na plan in v njivah na ravni si živeža iskati. Tako prišla je na lov pod Rudnikom. Dva dni je bila skrita, po dnevu v Orlovem brezji, včeraj so jo pa zasledili in jo preganjali po polji in preko grábnov, tudi jo dohiteli, ali trud je bil zaman, ker ni bilo puške pri roki in zopet jo je odnesla svinja v hrib in gozd, dasiravno šepa na jedni zadnjih nog. Za včeraj ji je bila smrt napovedana, mogoče je pa tudi, da bo lepi plen še več časa dičil Dobrunjski in mestni lov, in prišel v roke še le ob snegu, ko jo bo mogoče zagotovo obslediti.

— (Živo srebro v Vipavski dolini.) V Vipavski dolini našli so nedavno zopet živo srebro in sicer v Vipavšici, katera je, kakor vse vode na Krasu, že koj pri izviru precej močna in nabira svoje vode pod zemljo v gorovji, ki se razteza južno od Idrije. Opazili so, da se nahaja živo srebro v vodi ter se more videti s prostim očesom. Ta najdba živo zanima vse strokovnjake v rudarstvu.

— (Čistilnica mineralnega olja v Trstu.) Vsled dovoljenja ministerstva notranjih zadev potrdilo je cesarsko namestništvo v Trstu pravila delniškega društva „Tržaška čistilnica mineralnega olja“. S tem se je osnoval tudi v Trstu tovarniški zavod, kakor ga ima Reka že delj časa.

— (Zagrebska razstava.) V ponedeljek bil je, kakor smo že naznanili, dohodek razstave namenjen fondu bodoče medicinske fakultete na Zagrebškem vseučilišču. V razstavi bilo je 5300 oseb, dohodek pa je znašal 282 gld. 30 kr.

— (Odlikovanje Zagrebških dnevnikov.) Predsedništvo razstave odločilo se je podeliti vsem petim v Zagrebu izhajajočim dnevnikom častne diplome, da tako prizna zasluge, katere so si pridobili objavljajoči z največjo marljivostjo vse, kar se je tikalo razstave.

— (Koliko se použije v Zagrebu) V meseci septembru pobili so v mestni klavnici Zagrebški 197 glav goveje živine in zaklali 774 telet, 361 ovac in 748 prašičev. Sočivje dovažalo je na trg 11.200 strank, sadja 17.300, surovo in kuhano maslo 430, kuretino 5200 in kruh 560 strank. Drv pripeljalo se je 7200 voz, raznih pridelkov pa 13.700 voz na trg. Dohodka bilo je na novem sejmišču za 151 gld. več, nego v istem meseci preteklega leta.

— (100.000 in 50.000 goldinarjev) sta glavna dobitka velike Praške loterije. Opozarjamo svoje čitatelje, da bode žrebanje že v četrtek, dne 15. t. m.

Izpred sodišča.

— (Poneverjenje pri okrajni bolniški blagajnici Ljubljanski.) Po dolgi preiskavi prišla je danes vendar vsa ta stvar, ki je vzbudila toliko hrupa, pred sodišče. Zatožen je 57 let stari bivši blagajnik Josip Gecelj hudodelstva poneverjenja po § 183 kaz. zak. Gecelj je rojen v Ljubljani, oženjen, pa že 21 let od svoje žene ločen, kajti oženil se je, ko je bil še le 22 let star. Ko je bil spodnjo realko v Ljubljani in zgornjo v Gradcu dovršil, ustopil je bil v učiteljsko pripravnico in bil potem nekaj časa učitelj. Ker ga življenje na deželi ni veselilo, šel je leta 1852 kot praktikant k davkarji in bil imenovan kontrolorjem, opravljal je pa začasno tudi že službo davkarja. Kot davkar poneveril je pri davkarji v Planini l. 1866. večjo svoto in bil obsojen zaradi hudodelstva poneverjenja na jedno leto težke ječe, katero je koncem leta 1867.

prestal. Pozneje je bil agent pri zavarovalnicah „Haza“ in „Gresham“ in naposled sedem let diurnist pri Ljubljanskem mestnem magistratu. Dne 1. avgusta 1889. l. bil je nastavljen kot blagajnik okrajne bolniške blagajnice Ljubljanske, kjer je posloval do 25. junija 1891 l., ko so ga zaprli. Plače je imel najprvo 50 gld. na mesec, pozneje 60 gld. in pa 20 gld. za zmote pri številjenji denarja (Schwundgeld) Od plače se mu je odtegnilo vsak mesec 6 gld. za ženo in 5 gld. za kavcijo, katere mu je bilo položiti toliko, kolikor je imel letne plače. Zatožba dolži Gecelja, da je od dne 1. avgusta 1889. l. pa do dne 25. junija 1891. l. poneveril vsoto 1721 gld. 27 kr., zaradi tega obtožen je Gecelj hudodelstva poneverjenja po § 183 k. z. — Gecelj prizna poneverjenje popolnoma. Nadzorovalni odsek je videl, ko je začel natančneje preiskavati, da so uplačila pač upisana v priročno knjigo, a da neso upisana v blagajnično knjigo. Za te vsote je bila torej blagajnica oškodovana. Vseh skupaj je 211 pošt v znesku 483 gld. 44 1/2 kr., kar so pojedine stranke uplačale za svoje služabnike in služnice. Drugi način poneverjenja je bil ta, da so bili nekateri zneski sicer zapisani, a izginile so potem jukste. Gecelj pravi, da jih on nima, saj so bile knjige na javno razpolaganje; vsak otrok bi bil lahko našel poneverjenje, tem bolj nadzorovalni odsek. — Predsednik Levičnik: „To Vam pa vender ni dalo pravice poneverjati“. — Gecelj: „Saj tega ne rečem!“ Drugi izkaz ima 50 pošt in znaša 185 gld. 5 1/2 kr. Tretji izkaz dostaje se zneskov, kateri so bili kot podpora baje preveč izplačani, ali vsaj zaračunjeni. Prišli so ljudje s kuponom, podpisanim po zdravniku in tam je bilo zaračunati, koliko je imel oboleli delavec dobiti. Pri reviziji pa se je našlo 45 pošt, da so bile mnoge podpore upisane v večjo kategorijo in sicer mesto v prvo ali drugo najraje v tretjo, torej v ono, po kateri se je dobivalo največ podpore. Gecelj pravi: „To so zdravniški krivi, oni so upisavali napačne kategorije“. — Državni pravdnik g. Pajk pravi: To ni res, zdravniški niso upisavali kategorij, ampak storili ste to vi. — Gecelj odvrne, da je upisal večje kategorije, če je kdo zahteval, kajti v prvi kategoriji so bili mladeniški delavci, kateri so dobili najmanj. — Državni pravdnik Pajk: Vi ste večje kategorije zapisavali, da ste, kar je bilo več denarja, za se pridržali. — Gecelj pravi, da se ne spominja, da bi bil kdaj kaj poneveril na ta način, ne taji pa, da je pri prihodnjem izkazu poneveril toliko, kolikor se je proračunilo. Gecelj pravi, da je bil že tako srečen, da je prišel vsak, kateri je dobil premalo podpore, hitro še po to, kar mu je manjkalo, da je pa jedna jedina dekla, katera je dobila preveč, prinesla dotični znesek nazaj. — Predsednik Levičnik: Tedaj se Vam je bilo treba pač drugod revanchirati! — Gecelj odvrne, da je bilo jako težko delovati z ljudmi, ki so dobivali kaj podpore; vsak je hotel več imeti, skoraj je bilo treba delati z „revolverjem“, pozneje šele je novi načelnik dal nastaviti pri izplačevanju redarje, da se je bilo mogoče ubraniti ljudij, ki so rekli, da so pred enim ali dvema dnevoma oboleli. Četrta kategorija izneverjenj kaže, da se je na nakaznice zdravnikov za podpore izplačevalo več, kakor je bilo nakazano, pa tako, da so bili nakazani zneski na višjo svoto popravljeni, kar je bilo več denarja, pa je Gecelj obdržal za svoj žep. Gecelj to prizna. — Predsednik konstatira, da je Gecelj nakaznice, ki so veljale le za tri dni in po katerih bi bolnik ne bil imel nič dobiti, popravil na štiri ali pet dni in ves denar pridržal za se. Takih pošt je 218 in izneverjena svota iznaša 775 gld. 2 kr. — Predsednik Levičnik: Zakaj ste to delali? — Gecelj: Upniki so me pritiskali! Peta kategorija izneverjenj obsega zgolj falsifikate Geceljeve. Teh pošt je 23 v skupnem znesku 170 gld. 87 kr. in katere je Gecelj sam izdelal, ne da bi bil kak zdravnik kaj podpisal. — Predsednik Levičnik: Kako ste pa zaračunili podpore takim ženskam, ki so bile v otročji postelji in imele dobivati 8 gld. 40 kr.? Poizvedbe so pokazale, da ste celo takim ženskam zaračunili podpore, ki niso bile nikoli v otročji postelji, celo neki ženski, ki je stara že 72 let, da, še mrličje ste delali svojevoljno, brez da bi bil podpisal zdravnik, samo da ste umaknili pogrebščino; nekatere ste pa kar podkrižali. Tudi račune „Narodne Tiskarne“, ki niso bili plačani, ste kot plačane zaračunili. — Gecelj prizna vse. — Priča Avgust Weber, od 22. aprila 1891 načelnik okrajni bolniški blagajni, izpove, da so ga upeljale na poneverjenja Geceljeva konturne knjige, v katere je Gecelj diktiral take zneske kot plačane, katere je spravil sam. Takrat so virgularili le s plavim svinčnikom, kar je Gecelj sam lahko ponarejal. On pa je dal napraviti za označenje štampiljijo, katera je bila zaprta in do katere Gecelj ni mogel. Pobirati so se pri raznih strankah začele tudi juxte in kmalu se je prišlo na sled, da vodi Gecelj privatne goljufive juxte. Weber je Gecelja osem dni opazoval in videl, da so privatne juxte popolnoma fingirane, ime, znesek itd. Suspendiral je Gecelja od službe in ga uprašal, ali je kaj izneveril, kar je ta odločno zanikal. Tudi je opazil Weber, da si je Gecelj od denarja, katerega bi bil moral njemu odrajtati, da ga zapre v blagajnico, pridržal 74 gld. Ko je Gecelja pozval zvečer nadzorovalni odsek na odgovor, trdil je v jednomer, da je nedolžen, ako ni kaj prav, so to le računske napake, kakere bode že priliki raztolmačil, a odsek se ni na to osiral

nego preverjen, da je Gecelj varal blagajno, dal ga je g. Weber z dovoljenjem nadzorovalnega odbora takoj zapreti. Škoda hoče g. Weber imeti povrnjeno za bolniško blagajnico. Pokrita je škoda z zneskom 115 gld naloženim v hranilnici in s 4 gld. 90 kr. obrestmi od te svote, katera je bila za kavcijo uložena, drugo zahteva blagajnica, da jej povrne Gecelj. Mestni magistrat poroča v svojem dopisu na deželno sodišče, da se je potratno življenje Geceljno obče opazovalo in da to ni bilo v nikakem razmerji z njegovo plačo, a da povoda ni bilo, ga zaradi tega klicati na odgovor. Gecelj odvrne, da ni živel potratno — Državni pravdnik g. Pajk vzdržuje zatožbo popolnem ter označi kot obtežujoče okoliščine, da je Gecelj zopet zakrivil isto hudodelstvo zaradi katerega je bil že jedenkrat kaznovan in visokost poneverjene svote. Kot olajšujoč, da je hudodelstvo obstal, da bo nekaj škode po kavciji povrnjene in da je bila kontrola pod prejšnjim vodstvom blagajnice popolnem nedostatna, kajti drugače bi se morale tako okorne (plumdogljufije) takoj zaslediti in bi izneverjena svota pa bila tako visoko narasla. Sodišče je obravnavalo skoro celo uro. Proti 12. uri razglasil je predsednik nadsodiški svetnik g. Levičnik sodbo, da je Gecelj obsojen zaradi hudodelstva poneverjenja po § 183., kaznjivo po § 184. na dve leti težke ječe, poostreno vsak mesec s postom in da ima povrniti bolniški blagajnici poneverjeno svoto in plačati kazenske stroške obravnave. Kot obtežilno spoznalo je sodišče, ker je Gecelj zakrivil hudodelstvo izneverjenja že v drugič in ker je to tiral skoro dve leti. Gecelj si pridrži pravico pritožiti se proti odmerjeni mu kazni tekom treh dni.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 14. oktobra. Danes bili pri grofu Taaffeu imenom slovenske delegacije poslanci Šuklje, Klun, Povše pritoževati se zaradi Novomeškega glavarja in zahtevati, da se odstrani.

Dunaj 13. oktobra. Ukaz naučnega ministerstva na vsa deželna šolska oblastva odločuje, da imajo odpasti latinske in grške domače naloge v višjih razredih ter urejuje pouk klasičnih jezikov na višjih gimnazijah.

Berolin 13. oktobra. Car pride 25. t. m. semkaj, ostal bode tri dni in stanoval kakor običajno v ruskem veleposlaništvu.

Monza 13. oktobra. Rudini in Giers došla zjutraj ob 11. uri. Na kolodvoru ju vsprejel dvorni dostojanstvenik in odvedel v dvornem vozu v kraljevsko palačo.

Berolin 13. oktobra. Vest, da velja shod Giersa z Rudinijem le narodnogospodarskim uprašanjem, je neverojetna. Gotovo je, da je shod dognala ruska vlada.

London 13. oktobra. Vesti, razširjene po „Daily Telegraphu“, da se je zasledila zarota proti življenju carja Aleksandra, se ne potrjujejo z nobene strani.

Kolonija 14. oktobra. „Volkszeitung“ prijavlja podrobne vesti o novem brzjavniem aparatu, ki bode prouzročil temeljito spremembo vse telegrafije.

Rim 9. oktobra. Pred kazenskim sodiščem pričela se obravnava proti 62 osobam, ki so bile zaprte 1. maja zaradi izgredev v Rimu. Mejnimi je tudi Cipriani. Izmej zatoženih je 61 članov anarhističnih društev. Prič je 125 obdolživnih in 200 razdolživnih, zagovornikov 35.

Razne vesti.

* (Žalostna trgatav.) V Gumpoldskirchenu poleg Dunaja, kjer raste znano dobro vino, imajo letos prav žalostno trgatav. Dve tretjini tamošnjih vinogradov ni obrodilo prav nič. Posestniki vinogradov prodati morajo zemljišča in se izseliti. Nadvojvoda Viljem daroval je za obubožane vinogradnike 600 goldinarjev.

* (Narodna italijanska razstava v Palermu) bode se odprla početkom bodočega meseca. Mestna občina dovolila je 200.000 lir za slovesno otvorjenje, ki se bode praznovalo z raznimi slavnostmi. Razstavljevalcev se je že oglasilo nad osem tisoč. Nad tisoč jih je samo, ki razstavijo umetniška dela sedanje dobe.

* (Velik požar.) Vsled eksplozije gaza nastal je požar v palači bankirja Belmonta v Novem Jorku. Gospo Belmontovo in dva posla so komaj rešili. Palača z dragocenim pohištvo, slikami, rezbarskimi deli in knjižnico, je skoraj popolnoma uničena. Škoda znaša pol milijana dolarjev.

* (Velik požar v Londonu.) Velikanska zaloga blaga Marc-Brownsa na bregu Temse nasproti Towerju, petnadstropno poslopje, 80 čevljev dolgo in 60 čevljev široko, pogorelo je v noči od nedelje na ponedeljek popolnoma do tal. Tudi bližnje hiše so zelo poškodovane po ognji in vodi vsled gašenja. Škoda je velikanaska, ker so zgorele velike zaloge dragih kolonijalnih pridelkov.

* (Uboj zaradi psa.) V Dolni Tuzli v Bosni ujel je konjerski pomagač psa, ki ni imel potrebne znamke. Sin lastnika psa, 16letni Handja Pirčič, hotel je psa nazaj, a pomagač zahteval je odškodnino zanj. Na to raztogotil se je mladi Pirčič ter zagnal kamen v pomagača, katerega je zadel tako nesrečno, da se je takoj mrtev zgrudil. Mladega ubijalca so zaprli.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenju, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (4-13)

— (Prebavno vino) Karla Breymesserja je gotovo najzbožnejše sredstvo proti motitvam v prebavljenju ali zapetkam, kajti to vino je ukusno in ne škodi nikdar, kar so v mnogobrojnih dopisih potrdili najodličnejši zdravniki. Steklenica srednje velikosti velja 1 gld., velika steklenica pa 2 gld. 50 kr. — Dobiva se pa pri g. Mr. F. Karla Breymesserju, dvornemu lekarju v Briksenu na Tirolskem.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek ohrani usta, krepi čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna skatljica zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 skatlic samo 2 gld. (81-127)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:
13. oktobra.

Pri **Maličih**: Mazzaroli, Juris iz Trsta. — Auer, vitez pl. Weiss, Rebitsch, Averone, Stein, Blaschka, Zupančič, Polnauer, Bondy, Hirschbaumer, Konc. Gruber, Guschiz z Dunaja. — Krimpel iz Budimpešte. — Doljan iz Zagreba. — Skibbe iz Draždan. — Saxinger iz Linca. — Stern iz Prage. — Rossner iz Ljubljane. — Saupner iz Celovca.
Pri **Stonu**: Erjavec iz Trbovelj. — Zenkovich iz Trsta. — Krajec iz Novega mesta. — Habernek iz Brna. — Kahn iz Moguncije. — Bohar iz Carigrada. — Ullman iz Budimpešte. — Hainicke iz Berlin. — Hetz iz Monakova. — Rosenberg z Reke. — Manheimer, Fischer, Freund z Dunaja.

Pri **južnem kolodvoru**: Clamie iz Gorice. — Prosen iz Litije. — Bürger iz Zagreba. — Košmelj iz Železnikov. — Grašovec z Koroškega.

Pri **avstrijskem cesarju**: Pečnik s Krškega. — Ševar iz Nove vasi. — Pleničar iz Trebnjega.

Umrli so v Ljubljani:
13. oktobra: Anton Kulnik, zidarjev sin, 13 mesecev, Streliške ulice št. 11, jetika.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. okt.	7. zjutraj	730.3 mm.	11.0° C	sl. szh.	obl.	
	2. popol.	730.7 mm.	19.4° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.9 mm.	14.8° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 15.1°, za 3.2° nad normalom.

Št. 19594. **Razglas.** (876-1)
V smislu §. 37. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se javno naznanja, da so **proračuni o dohodkih in o potroških**:
1. mestne blagajnice Ljubljanske,
2. mestnega ubožnega zaklada,
3. zaklada meščanske bolnice in
4. ustanovnega zaklada za 1892 leto že sestavljeni in bodo **od 14. do 28. t. m.** razgrnjeni v magistratnem ekspeditu občanom na vpogled.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dne 13. oktobra 1891.

Razpis službe.
Mestna hranilnica Ljubljanska razpisuje tem potom
službo praktikanta
z letno plačo 480 gld.
Prosilci za to službo izkazati morajo poleg znanja slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi tudi še zmožnost trgovskega knjigovodstva in naj uložé svoje prošnje s spričevali, posebno o do-seđanjem poslovanju vred, do uštetega **28. oktobra 1891** pri **ravnateljstvu mestne hranilnice Ljubljanske.** (867)

Dunajska borza

dne 13. oktobra t. l.

(izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	gld. 91.10	—	gld. 91.35
Srebrna renta	90.85	—	91.10
Zlata renta	109.30	—	109.20
5% marena renta	102.20	—	102.15
Akcije narodne banke	1023.00	—	1016.00
Kreditne akcije	282.50	—	283.25
London	117.40	—	117.35
Srebro	—	—	—
Napol.	9.30 1/2	—	9.30
C. kr. cekini	5.58	—	5.58
Nemške marke	57.67 1/2	—	57.60
4% državne srečke iz l. 1854	259 gld.	134 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181	25
Ogerska zlata renta 4 1/2%	100	104	20
Ogerska papirna renta 5%	100	100	80
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100	115	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	25
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	223	—

Trgovsk pomočnik

izurjen v prodaji mešanega blaga, želi službo preme-niti. — Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (875-1)

Vsak slovenski gospodar, ki še ni naročen na ilustriran gospodarski list „Kmetovalec“ s prilogo „Vrtnar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani, katera mu dopošlje prvo številko brezplačno in iz katere more spredeti, da je list neobhodno potreben za vsakega na-prednega slovenskega gospodarja. (60-40)

Dijak ali učiteljski pripravnik ali pa gospodičina

dobi stanovanje in dobro hrano. Glasovir je v brezplačno uporabo. — Ali se pa tudi vsprejmeta dve osebi samo v stanovanje (lastna soba) in dobé iste zajutke. — Več o tem se izve iz prijaznosti v prodajalnici gospoda **Maksa Brus-a** nasproti Šenklavski cerkvi št. 18. (543-3)

Visoko provizijo, stalno plačo, predplačo dam vsakomur, ki se hoče baviti s prodajo srečk in srečkinih knjižic na obroke. **Menjalnica H. Fuchs** Pešta, Fran Deakove ulice 12.

Kuverte uradne in trgovske (846) priporoča „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Najboljše sredstvo
Prebavno vino
(Vinum digestivum Breymesser)
iz knezoškofjske dvorne lekarne v Briksenu
Mr. F. C. Breymesserja
je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motitve pre-bavljanja ali zapetka. Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. **J. Svobode** v Ljubljani. (595-24)
za bolni želodec!

OBRTNO SPISJE.

Sestavil **Anton Funtek,**

c. kr. strokovni učitelj na obrtni šoli.

Cena vezanemu izvodu 80 kr., po pošti 85 kr. Knjiga potrebna je vsakemu obrtniku. — Dobiva se pri

(850-3) **J. GIONTINI** ju v Ljubljani.

Srajce, zavrtniki, zapestniki, kravate.

M. Podkrajšek (727-2)

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah.

J. GIONTINI

trgovina s knjigami in papirjem v Ljubljani

ima v zalogi:

Bazar	za četrt leta gld. 1.62,	po pošti gld. 1.92
Frauenzeitung	1.50,	1.56
Modenwelt	—75,	—81
Mode Elegante	1.—,	1.20
Wiener	1.50,	1.56
Laud u. Meer	1.93,	2.06

Nova naročila se začno sedaj. Vsprejemajo se naročbe na vse tu- in inozemske liste in časnike in se računai najnižja cena. — Ravno kar je izšel:

Wiener Bote 1892. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.
Stenski koledar, nemšk in slovensk, po 25 kr., po pošti 28 kr. (856-3)

Zobozdravnik
SCHWEIGER
stanuje (872-1)
„pri Maliču“, II. nadstropje, št. 25-26.
Ordinuje vsak dan od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne.
Ob nedeljah in praznikih od 9.—1. ure popoldne.
Najnovejše in najboljše vrste umetnih zobovij in zob. — Najboljše in trpežne plombe v zlatu in platini za sprednje zobe, posteklenjene plombe povsem in nerazločno take, kakor so zobje.
Za vsa dela in operacije se garantira.

Pri **Karolu Till-u**
v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.
Vse (456-22)
šolske potrebščine
za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.
Velika izbira
risalnih skladnikov, risal itd.

„Allianz“
delniška zavarovalnica na življenje in rente na Dunaji.
Pisarnica I, Adnergasse št. 4.
Koncesijonovana z odlokom visokega c. kr. ministerstva notranjih rečij z dne 28. junija 1890, št. 9650.
Deželnoknežji komisar:
Franc Kozaryn vitez Okulicz, c. kr. namestniški svetnik I. t. d.
Povsem uplačana
delniška glavnica 500.000 gld. a. v.
katero je moči zvišati na 1.000.000 gld.
Upradni odbor:
Predsednik:
Prince Egon Thurn in Taxis, c. in kr. podpolkovnik v p., dedni član magnatske zbornice ogerske itd. itd.
Podpredsedniki:
Oton baron Bourgoing, francoski izredni minister v p., lastnik velikega križca Fran Josipovega reda, vitez reda častne legije, upravni odborik c. kr. priv. Länderbanke itd.
Egon prince Hohenlohe-Waldenburg-Schillingsfürst, veleposestnik itd.
Vodilni ravnatelj: **Arnold Marek.**
Osrednja pisarnica: na Dunaji, I, Adnergasse št. 4.
Oglasila in naročila za Ljubljano in za vso Kranjsko vsprejema gospod (864)
Avgust Müller v Ljubljani, Čevljarske ulice 3.
Vsprejemajo se agentje.

Zobni zdravnik iz Berolina

UNIV. MED.

DR. R. JACOBI

Stari trg št. 4 **Ljubljana** I. nadstropje

ordinuje od 9.—12. ure dopoludne in od 2.—5. ure popoldne;
ob nedeljah od 9.—11. ure dopoludne; za siromake ob petkih
od 9. do 10. ure dopoludne. (852—2)

V ponedeljek, dne 19. t. m., izide na svetlo:

„Od pluga do krone.“

Véliki zgodovinski roman,
zajet iz kranjske povestnice,
od Jakoba Bedéneka.

17 pol v osmerki. Broširan stane 1 gld. 50 kr., elegantno vezan
2 gld., po pošti 10 kr. več.

Zanimivo in živo pripoveduje cenjeni gospod pisatelj v ro-
manu, čegar junak je veliki matematik Jurij Vega, življenje tega
slavnega Kranjca.

Naročbe izvršujejo se z duem 19. t. m. in nadalje, zaznamke
pa že zdaj vsprejemlje (870—2)

knjigotržnica Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
v Ljubljani, na Kongresnem trgu.

Odvetnik

DR. IVAN DEČKO

deželni poslanec, ud ravnateljstva Južnoštajerske hra-
nilnice in načelstva posojilnice v Celji itd.

odprl je (873—1)

pisarno v Celji

v hiši gospe Nollí (Rotovške ulice, poleg nemške cerkve).

Razglas.

Državno vojno ministerstvo namerja pogodbeno ugotoviti dajatev
potrebnega sukna in drugega ovčjevolnenega blaga za vo-
jaške akademije, vojaške realke in za vojaško sirotišnico
in to za bodočih šest let t. j. od leta 1892. do uštevšega
leta 1897. ter naznanja to v svrhu udeležitve pri teh dajatvah,
oziroma, da se predlože pismene pogodbe.

Pogoje za dajatve, njih obseg in kakovostne zahteve glede od-
dajnih predmetov razvideti so iz pogodbenega uzorca, katerega je
moči upogledati pri VI. oddelku državnega vojnega ministerstva, pri
intendancijah 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13.,
14. voja in vojaškega komanda v Zadru, pri monturnem skladišči
št. 1 v Brnu, potem pri vseh trgovinskih in obrtniških zbornicah v
avstro-ogerski monarhiji, pri trgovskem muzeji v Budimpešti in pri
ogerskem deželnem obrtnem društvu v Budimpešti.

Uzorci za dajatve moči je ogledati pri monturnem skladišči št. 1
v Brnu in se tudi proti plačilu dobavnih stroškov in 15% uprav-
niških stroškov od tod razpošiljajo.

Z ozirom na potrebno enakost, ozirati se bode samo na po-
nudbe, glaseče se vsaj na popolno dajatev jedne razpisanih vrst sukna
ali ovčje volnenega blaga.

V ponudbah zapisati je cene za posamne vrste s številkami in
črkami in pridejati je izjavo, da vsprejme ponudnik pogoje pogodbe-
nega, njemu znanega uzorca in da bodo njegove dajatve popolnoma
take, kakršni so na ogled razpoloženi in od njega pregledani uzorci.

Ponudniki morajo dokazati svojo zmožnost, dajati prevzeto blago
in svojo zanesljivost po trgovinskih in obrtnih zbornic svedočbah, ka-
tere je predložiti; nadalje uložiti jim je v zagotovilo svoje ponudbe
varščino, določeno na 5% v ponudbi stavljene cene za v pogodbenem
uzorcu določene potrebščine za jedno leto.

Varščina ali depozitni list pri o kaki vojaški blagajnici (pračil-
nici) uloženi varščini predložiti je zajedno z zapečatenim ponudbo
toda v posebnem tudi zapečatenem zavitku. Na zavitek zapisati je
razen naslova in imena ponudnikovega tudi vsebina zavitka. V po-
nudbi sklicati se je na varščino.

Varščina vrne se onim, katerih ponudbe niso bile vsprejete,
tako, ko se je storila odločba glede završene razprave, varščina po-
nudnikov, ki so dobili dajatve, pa ostane kot del varščine, katera je
določena na 10% vrednosti letnih dajatev.

Pravilno spremljene in kolkovne ponudbe doposlati je naravnost
državnemu vojnemu ministerstvu tako, da dojdejo najkasneje dne 30. no-
vembra t. l. ob 12. uri popoldne.

Na ponudbe, katere ne zadoščajo tem pogojem in na take, ka-
tere doidejo prepozno ali brzojavno se ne bode oziralo.

Na Dunaji, dne 25. septembra 1891.

(844)

Jutri žrebanje!

Jutri žrebanje!

**Velika Praška
razstavina loterija.**

(707—27)

Glavna dobitka:

100.000 goldinarjev 50.000

V Ljubljani se dobivajo lozi pri J. C. MAYER-JU.

Lozi po 1 gld.

Lozi po 1 gld.